

Roger Tarrés: “No era conscient que hi havia tan poca literatura de fantasia escrita en català”

L'autor tanca la trilogia fantàstica 'Fills d'Èodhum' amb 'La fletxa blava' publicada per Fanbooks

La idea inicial de la saga 'Fills d'Èodhum' va néixer a principis del 2020 a partir d'un text que va escriure Tarrés al curs de Narrativa de l'Escola d'Espectura de l'Ateneu Barcelonès, on hi apareixia una noia que disparava fletxes al mig d'un bosc. Els companys del curs li van dir que els havia agradat la idea i l'escriptor va seguir amb la història en els següents exercicis. A poc a poc va veure que s'estava coent una idea que li atreia molt i va començar a donar-li forma. “La meua sort va ser pensar el final, tenia molt clar on volia

arribar i l'escena que volia escriure i a partir d'aquí vaig anar tirant enrere, vaig anar estirant les històries i vaig crear evidentment el món”. Lector de fantasia, Tarrés volia escriure una obra de gènere fantàstic que fos pràctica de llegir. L'autor, però, volia deixar-hi també la seva empremta i això es va traduir en la seva aposta per crear un món sense races, on tots fossin humans, i que les distincions entre localitats vingués per la geografia o el tipus de societat de cada territori, com pot ser la política o el menjar o la seva agressivitat estratègica i bèl·lica. Dos altres punts importants que diferencien els humans entre ells és el llenguatge i també el color dels ulls. Uns ulls que són els encarregats d'introduir l'element màgic del llibre. Així va néixer la història de 'Fills d'Èodhum'. L'autor explica a l'ACN que és una trilogia de fantasia medieval que viatja a “un món completament nou a través dels ulls de l'Àstrid, un món on hi ha conflictes bèl·lics oberts i on hi ha patiment”. L'Àstrid, apunta, “trobarà altres protagonistes que l'ajudaran o no a complir sentiments i somnis de venjança, odi i amor”. L'autor desgrana que hi ha temes de fons que van recorrent la història com “la gestió de la venjança i de l'odi, la mort i l'amistat. Tots aquests temes, diu, evolucionen al llarg de la trilogia i van canviant. “Tot i el llenguatge pla i àgil de la novel·la, es toquen temes delicats o actuals”. Tarrés admet que no era conscient que hi havia tan poca fantasia escrita en català. N'era coneixedor que n'hi havia poca, així sí, perquè ell és lector del gènere i sempre llegia traduccions. “Animo a qualsevol persona que escrigui fantasia en català i tinc ganes de llegir-la i veure si entre tots li donem una empenta”. Reconeix que encara hi ha “molts estigmes” relacionats amb la fantasia com per exemple si és de nens o joves. “M'he trobat amb gent que a partir de guanyar el Premi Llibreter va apropar-se a la saga”. En concret, explica que un home de gairebé 70 anys li va escriure per correu molt emocionat que no havia llegit mai res de fantasia i estava llegint el tercer llibre amb ganes d'acabar-lo. Entre els seus referents, Tarrés cita Patrick Rothfuss, autor d'“El nom del vent” “en el sentit d'escriure sobre fantasia treballada i delicada”; ‘El joc de l'Ender’, d'Orson Scott Card, on “se'n va adonar que hi podia haver estratègia dins d'una trama d'una novel·la normal i corrent” i animes com ‘Naruto’, per “com gestiona els territoris”, i ‘One piece’, que “sembla molt innocent d'entrada, però tracta temes molt densos i difícils d'escriure”. Tarrés diu que és molt comú en les sagues de fantasia que un autor publiqui un llibre l'any o cada dos anys o fins i tot després de 12 o 13 anys, suposant que surti. “I jo no volia fer això com escriptor que vol veure la seva obra acabada” i “com més temps passa més detalls oblida el lector i perd més el fil”. Amb l'editorial Fanbooks van decidir publicar l'entrega cada mig any per posar-ho fàcil, afirma. Així, ‘L'amenaça verda’ va sortir a l'octubre de 2022; ‘Els cinc exèrcits’, al març de 2023, i ‘La fletxa blava’, a l'octubre de 2023. Tarrés explica que té un projecte començat que “està molt verd encara” amb alguns capítols escrits de fantasia, i un segon projecte que “requereix més cerca d'informació” i no és fantàstic. “Estic expandint horitzons i provant gèneres nous”, afirma.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/cultura/2023/12/08/roger-tarres-conscient-hi-havia-95589953.html>